

برآورد فرسایش بادی در زیستگاه های بیابانی خراسان (مطالعه موردنی : منطقه سرخس)

حسن احمدی^۱، نعمت الله خراسانی^۲، محمود کرمی^۳، سید محمد آذرکار^۴

۱ و ۲- استاد دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، ۳- دانشیار دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، ۴- دانشجوی دوره دکتری محیط زیست
دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران

تاریخ وصول : ۸۲/۲/۲۱

چکیده

رابطه بین فرسایش بادی (که از شاخصه های مناطق بیابانی است) با ارزش زیست گاه های جانوری واقع در این مناطق، کمتر مورد توجه قرار گرفته و تاکنون به شکل علمی بررسی نشده است. اهمیت گونه های جانوری منحصر به فرد و ارزشمند مناطق بیابانی و تشریح رابطه علمی بین میزان فرسایش بادی با وضعیت زیستگاه های مناطق بیابانی در استان خراسان، دلایل اصلی انجام این تحقیق بوده است. منطقه موردن مطالعه در محدوده شهرستان سرخس و در متنه ایه شمال شرق ایران واقع شده است. تحقیق انجام شده شامل دو بخش اجرایی می باشد. بخش اول، برآورد فرسایش بادی براساس مدل IRIFR.E.A است که با مطالعه منطقه و تهیه و تدوین نقشه های ژئومرفولوژی، زمین شناسی، خاکشناسی، پوشش گیاهی و آمار هواشناسی صورت گرفته و نقشه همفرسا تهیه گردیده است. بخش دوم، تعیین تقریبی محدوده زیستگاه های هریک از گونه های جانوری منطقه می باشد که براساس مشاهدات میدانی، بررسی گزارشات معتبر و نتایج پرسشنامه از افراد محلی انجام گرفته است. بخش بعدی تحقیق تعیین ارزش تقریبی هریک از زیست گاه های منطقه براساس سه عامل متغیر غذا، آب و امنیت (تأثیرات انسانی) بوده است. تعیین همبستگی بین ارزش هریک از زیست گاه های جانوری با میزان متوسط فرسایش بادی در آن زیستگاه، آخرین بخش تحقیق می باشد. نتایج بدست آمده بیانگر آن است که بین مقدار رسوبات ناشی از فرسایش بادی در منطقه بیابانی موردن مطالعه و ارزش زیستگاه های واقع در آن، همبستگی معنی دار و معکوس ($r=-0.93$) وجود دارد. بدین معنی که عوامل موثر در افزایش میزان فرسایش بادی بر کیفیت زیست گاه های جانوری منطقه تأثیر گذار بوده و متناسب با اندازه خود از ارزش هر زیستگاه می کاهد.

واژه های کلیدی: فرسایش بادی، مناطق بیابانی، زیستگاه، مدل IRIFR.E.A، نقشه همفرسا، سرخس،

ارزش ایستگاه، نقشه همفرسای منطقه

مقدمه

خصوصاً بخش هایی از آن که در محدوده زیست گاه های گونه های جانوری قرار دارند بیش از پیش نمایان می گردد.

برآورد فرسایش بادی به کمک مدل IRIFR.E.A^۱ یکی از راه های تعیین میزان فراسایش بادی در مناطق بیابانی می باشد. با استفاده از این روش می توان با تعیین پارامترهای دخیل در فراسایش بادی و دادن امتیاز به هریک (براساس جداول مربوطه) میزان فراسایش بادی در هر منطقه مورد مطالعه را برحسب Ton/ha/Year برآورد نمود.

هدف از این بررسی در مناطق بیابانی از دو نظر قابل اهمیت است: ۱- پدیده فراسایش بادی قادر قادر است تمامی جنبه های حیات را تحت تأثیر قرار داده و ادامه طبیعی روند زندگی گونه های زیستمند مناطق بیابانی را مختل یا متوقف سازد. تشکیل هریک از مناطق سه گانه برداشت، حمل و رسوب که نتیجه فعالیت فراسایش بادی می باشند می توانند استمرار و بقا گونه های گیاهی و جانوری را متناسب با شدت عمل فراسایش تحت تأثیر قرار دهند. ۲- شدت عمل فراسایش بادی در مناطق بیابانی با عوامل طبیعی (شدت و جهت باد منطقه، میزان بارندگی، تراکم و نوع پوشش گیاهی، خصوصیات خاکشناسی و توپوگرافی) و فعالیت های انسانی (چرای دام، بوته کنی، کشاورزی، جاده سازی و ...) در ارتباط تنگاتنگ می باشند. به گونه ای که تقریباً تمامی

دو سوم از مساحت ایران در اقلیم خشک و نیمه خشک واقع است که نزدیک به ۴۵ میلیون هکتار آن را بیابان ها تشکیل می دهند. فراسایش بادی در منطقه بیابانی به دلیل ضعف پوشش گیاهی، نبود عوارض طبیعی و کمی رطوبت از پدیده های رایج و لاينفک آن می باشد. وسعت زياد مناطق بیابانی از يك سو و وجود گونه های جانوری و گیاهی ارزشمند بیابان زی در آنها، اهمیت توجه علمی بیشتری را طلب می نماید. زیرا فشار طبیعت به دلیل محدودیت های اقلیمی و ادافیکی به همراه بهره برداری ناگاهانه و سودجویانه انسان از منابع طبیعی این مناطق، شرایط ادامه حیات و زیستن را برای جانداران ساکن در آن بسیار سخت نموده و آن ها را به سوی نیستی سوق می دهد. گونه های جانوری و گیاهی مناطق بیابانی عمدتاً از گونه های منحصر به فرد و کم توقعی می باشند که با درجه بردباری زیاد، شرایط طاقت فرسای بیابانی را تحمل نموده و با حداقل امکانات سازگاری یافته اند و در مرز حیات به زندگی خود ادامه می دهند. به همین دلیل بسیار حساس و شکننده می باشند. همچنین فیزیولوژی و آناتومی بخش کثیری از گونه های زیستمند مناطق بیابانی نیز به نحوی است که آن ها را تنها قادر به زندگی در این مناطق کرده و توانایی ادامه حیات در دیگر اقلیم را سلب نموده است. بنابراین اهمیت توجه به شناخت عرصه های بیابانی

مؤثر در فرسایش بادی مورد ارزیابی و امتیازدهی قرار گرفت و مناسب باشد یا ضعف هریک، از عوامل و تأثیر آن در رسویزایی، امتیازی (براساس جداول مربوطه) به آن داده شد. جمع جبری اعداد به دست آمده از ۹ عامل در هر رخساره نشان دهنده شدت فرسایش بادی آن می باشد. این عامل شامل سنگ شناسی، شکل اراضی و پستی و بلندی، سرعت و وضعیت باد، خاک و پوشش سطحی آن، انبوهی پوشش گیاهی، آثار فرسایشی سطح خاک، رطوت خاک، نوع و پراکنش نهشته های بادی و مدیربست استفاده از زمین می باشد.

۲- تعیین محدوده زیستگاه های جانوری
به کمک مشاهدات میدانی، گزارشات معتبر موجود در اداره حفاظت محیط زیست سرخس و تهیه پرسشنامه از افراد محلی، محدوده تقریبی زیستگاه های جانوری منطقه مشخص شد.

نتایج

الف- تهیه نقشه همفرسای منطقه

به کمک مدل IRIFR.E.A و اندازه گیری امتیازدهی ۹ فاکتور مؤثر در فرسایش بادی آن، جدول شماره ۱ تهیه شد. در این جدول امتیاز هریک از ۲۲ رخساره ژئومرفولوژی منطقه مورد مطلعه، محاسبه و کلاس فرسایشی آن تعیین گردید و براساس این امتیازات نقش همفرسای منطقه (نقشه شماره ۱) ترسیم شد. در این نقشه ۵ کلاس فرسایش مشخص شده است.

عواملی که باعث افزایش فعالیت فرسایش بادی می گردند می توانند بر فعالیت گونه های زیستمند خصوصاً جانوری تأثیر منفی داشته باشند. در نتیجه شدت فرسایش بادی با تخریب زیستگاه های جانوری رابطه ای معنی دار پیدا می نمایند. به همین دلیل می توان میزان تخریب زیستگاههای جانوری در مناطق بیابانی را براساس تعیین میزان فرسایش بادی برآورد کرده و همبستگی بین ایندو را محاسبه نمود.

مواد و روش ها

منطقه مورد مطالعه با وسعت ۲۴۳۴۲ هکتار در محدوده شهرستان سرخس در متنهای شمال شرقی ایران واقع است. گونه های جانوری بیابان زی ارزشمندی از قبیل گورخر آسیایی^۱، آهو^۲، کاراکال^۳، گربه وحشی^۰ در زیستگاه های این منطقه زندگی می کرده اند که تعدادی از آنها به دلایل مختلف از منطقه کوچ کرده یا منقرض شده اند. به منظور تعیین ارتباط میزان فرسایش بادی در منطقه سرخس با میزان تخریب زیستگاه های گونه های جانوری در آن منطقه کارهای زیر انجام گرفته است.

۱- برآورد فرسایش بادی با استفاده از مدل

IRIFR.E.A

بر پایه نقشه ژئومرفولوژی منطقه، محدوده هریک از رخساره ها مشخص گردید. تأثیر ۹ عامل

2- *Equus hemionus onager*

3- *Gazella subgutturosa*

4- *Felis caracal*

5- *Felis silvestris*

این زیست گاه ها عمدتاً عواملی هستند که منجر به تشدید تأثیر فرسایش بادی می گردند. بنابراین بین فاکتورهای مؤثر بر تنزل ارزش هر زیستگاه جانوری با فاکتورهای مؤثر بر فرسایش بادی ارتباطی وجود دارد.

نتایج حاصل از آن تحقیق مؤید این نظریه بوده و توانسته است نوع و میزان رابطه آماری بین فرسایش بادی و ارزش زیستگاه را برآورد نماید.

نمودار شماره ۱ بر پایه جدول شماره ۲ ترسیم گردیده است. در این نمودار بین میزان فرسایش بادی ($Wec =$ امتیاز محاسبه شده برای هر رخساره در جدول شماره ۲) و ارزش زیستگاه (WH)، همبستگی خطی معکوس دیده می شود.

$(VH=26-0.17*Wec, R^2=0.85, r=-0.94)$ همچنین برای بیان بهتر این ارتباط، امتیازات محاسبه شده در جدول شماره ۲ به مقادیر ($Ton/ha/Year$) رسوبات ناشی از فرسایش بادی تبدیل شده و در نمودار شماره ۲ ارائه گردیده است. در این نمودار بین مقدار فرسایش بادی (Wes) و ارزش زیستگاه همبستگی لگاریتمی ($\ln$) معکوس به دست آمده است.

$(VH=24.7-3.8\ln(Wes), R^2=0.87, r=-0.93)$ با توجه به نتایج به دست آمده از این تحقیق مبنی بر ارتباط آماری معنی دار بین میزان رسوبات فرسایش بادی با ارزش زیستگاه در منطقه سرخس، می توان این روش را برای سایر عرصه های بیابانی کشور و از جمله استان خراسان نیز بکار گرفت. کاربردی بودن، کاهش هزینه های ارزیابی و عدم نیاز به نیرو

ب- تهیه نقشه محدوده زیستگاه های جانوری منطقه

نقشه شماره ۲ نشان دهنده محدوده تقریبی زیستگاه های جانوری منطقه مورد مطالعه است. این نقشه شامل محدوده زیستگاه های گونه های موجود و غیر موجود می باشد. گونه گورخر آسیایی از جمله گونه های جانوری ارزشمندی می باشد که در ۱۵ سال اخیر مشاهده نگردیده اند ولی سایر گونه های جانوری با تعدادی معدد و به طور پراکنده قابل مشاهده می باشند.

ج- تعیین ارزش زیستگاه های جانوری

به منظور تعیین ارزش تقریبی زیستگاه های جانوری منطقه، از امتیازدهی به عوامل مؤثر در ارتقاء کیفیت آن استفاده گردیده است. عمدت ترین این عوامل غذا، آب و امنیت (تأثیرات انسانی) می باشند که پس از مشاهدات میدانی و جمع آوری اطلاعات، مناسب با وضعیت هریک از عوامل، امتیازی بین عدد ۰ تا ۱۰ به آن تعلق گرفته است. (لازم به ذکر است که این اعداد نسبی بوده و کاربرد مقایسه ای دارند). جمع جبری امتیازات برای هر زیستگاه بیانگر ارزش تقریبی آن می باشد. (جدول شماره ۲).

بحث و نتیجه گیری

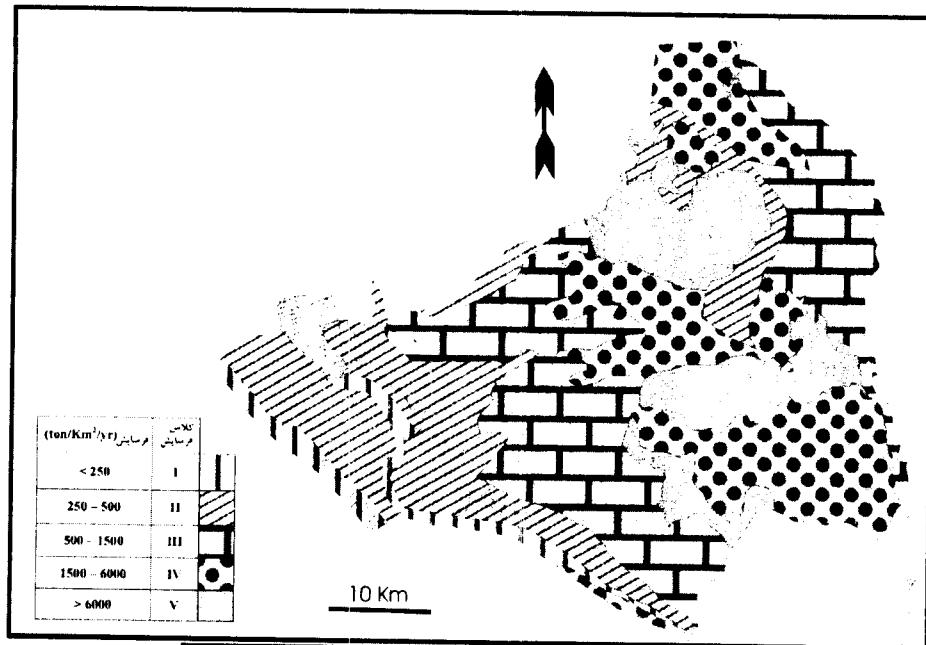
زیستگاه های جانوری در مناطق بیابانی به تبع ارزش گونه هایی که در آنها زیست می کنند از اهمیت ویژه ای برخوردارند. همچنین عوامل تخریب

جدول شماره ۱ - برآورد میزان فرسایش بادی به کمک مدل IRIFR.E.A در منطقه سرخس

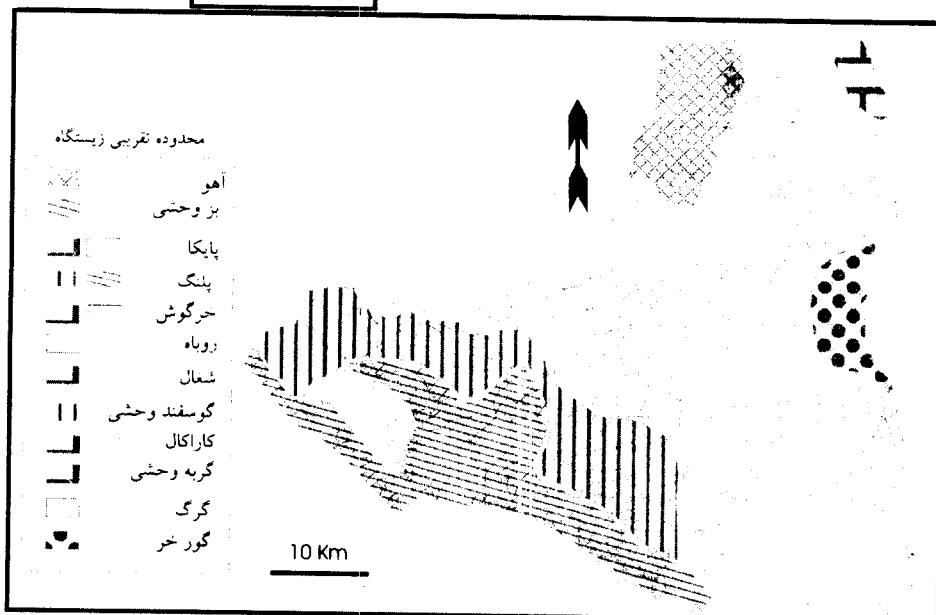
ردیف	نام	فرسایش کلاس	نوع و برآکش نهضه های بادی	مدیریت استفاده از زمین	جوده آب	جوده هوای آباد	گیاهی	پوشش	خاک و پوشش سطحی	باد	جوده زمین	زمان لذت	فرسایشی رساره	نام
۱	توده سنگی	I	۱۹	۱۰	۰	۲	۰	۰	-۲	۰	۰	۲	IRIFR.E.A	۱
۲	دریابار	I	۱۴	۱۱	۱	۲	-۳	-۰	-۲	۰	۱	۲	IRIFR.E.A	۲
۳	بیرون زدگی سنگی	I	۲۲	۱۱	۱	۲	-۲	۰	۰	۰	۱	۴	IRIFR.E.A	۳
۴	بیرون زدگی سنگی با واریزه	II	۲۵	۱۲	۱	۲	-۱	-۰	۱	۷	۳	۵	IRIFR.E.A	۴
۵	گلوبی	II	۲۶/۰	۱۰	۰	۲	۱	۰	۰	۶	۲	۰/۰	IRIFR.E.A	۵
۶	گلوبی با واریزه	II	۳۹	۱۱	۱	۰	۳	۲	۱	۷/۰	۳	۰/۰	IRIFR.E.A	۶
۷	فرسایش شیاری کم	II	۴۷	۱۲	۲	۰	۴	۴	۴	۷	۳	۶	IRIFR.E.A	۷
۸	فرسایش انحلالی	II	۴۵	۹	۲	۶	۴	-۲	۳	۷	۳	۲	IRIFR.E.A	۸
۹	فرسایش بدلتندی	II	۴۴/۰	۸	۲	۰	۶	-۲	۰	۹	۴/۰	۶	IRIFR.E.A	۹
۱۰	فرسایش آبی و انحلالی	II	۳۹	۰	۲	۲	۰	-۲	۴	۱۰	۴	۵	IRIFR.E.A	۱۰
۱۱	واریزه درشت	II	۴۳	۱۰	۴	۲	۲	۴	۰	۱۱	۵	۴	IRIFR.E.A	۱۱
۱۲	فرسایش خندقی	II	۴۸/۰	۷/۰	۲	۰	۶	-۲	۲	۱۴	۶	۹	IRIFR.E.A	۱۲
۱۳	دامنه نامنظم	III	۶۰	۱۱	۲	۶	۰	۴	۶	۱۰	۶	۹	IRIFR.E.A	۱۳
۱۴	مخروط افکه	III	۶۰/۰	۸	۲/۰	۸	۰	۴	۳	۱۰	۶	۸	IRIFR.E.A	۱۴
۱۵	آبرفت دانه متوسط	III	۵۶	۸	۲	۷	۶	۴	۲	۱۳	۷	۶	IRIFR.E.A	۱۵
۱۶	آبرفت دانه ریز	IV	۷۷/۰	۱۲	۴	۶	۸	۸	۶	۱۸	۷/۰	۷	IRIFR.E.A	۱۶
۱۷	آبرفت دانه درشت	III	۶۲/۰	۸	۲	۸	۶	۷	۰	۱۴	۷/۰	۴	IRIFR.E.A	۱۷
۱۸	فرسایش کناری	III	۵۹/۰	۱۳	۴	۳	۷	-۰	۸	۱۶	۸/۰	۵	IRIFR.E.A	۱۸
۱۹	تبه بای ماسه ای	V	۱۰۲	۱۳	۸	۷	۱۸	۷	۱۳	۱۸	۹	۹	IRIFR.E.A	۱۹
۲۰	سفره های ماسه ای	V	۱۰۱	۱۴	۷	۰	۱۸	۷	۱۴	۱۸	۹	۹	IRIFR.E.A	۲۰
۲۱	فرسایش بادی	IV	۹۸/۰	۱۳	۶	۵	۱۸	۴	۱۰	۱۹	۹/۰	۹	IRIFR.E.A	۲۱
۲۲	پهنه رسی	IV	۸۸/۰	۸	۶	۲	۱۸	۰	۱۰	۱۹	۹/۰	۹	IRIFR.E.A	۲۲

جدول ۲ - برآورد میزان فرسایش بادی در زیستگاه های منطقه سرخس

برآورد میزان فرسایش	وضعیت زیستگاه						رخساره های ژئومرفولوژی	گونه جانوری		ردیف		
	امتیاز			گونه های گیاهی غالب	متوسط ارتفاع از دریا (m)	نام علمی		نام				
	۱	۲	۳									
۹۲	۸	۲	۳	۳	۳۹۵	Gazella subgutturosa	- پنهانه رسی - تپه های ماسه ای - ماسه زار - فرسایش بادی	آهو	۱			
۲۱/۰	۲۳	۸	۸	V	۹۲۷	Capra aegagrus aegagrus	- گلوبین با واریزه - توده سنگی و دریاپار - پیرون زدگی سنگی با واریزه	بز وحشی	۲			
۷۸	۱۰	۳	۷	۰	۳۴۰	Ochotona rufescens	- ماسه زار - فرسایش بادی - دشت سر پوشیده - په های ماسه ای ثبت شده	پایکا	۳			
۴۷/۰	۱۸	۰	۷	۷	۵۷۵	Panthera pardus saxicolor	- دشت سر لخت - دشت سر پوشیده - دامنه منظم - مخروط الکته - گلوبین	پلنگ	۴			
۴۰	۲۱	V	۷	V	۴۰۰	Lepus capensis	- اکثر رخساره های واحدهای دشت سر و پلایا	خرگوش	۵			
۴۰	۱۹	۶	۶	V	۴۰۰	Vulpes vulpes	- اکثر رخساره های واحدهای دشت سر و پلایا	رویاه ممولی	۶			
۶۳	۲۰	V	۶	V	۴۰۰	Canis aureus	- دشت سر پوشیده	شغال	۷			
۰۰	۱۰	۲	V	۷	۴۰۰	Ovis orientalis arkali	- دشت سر لخت - دشت سر پوشیده - دامنه منظم - مخروط الکته - تپه ماهور	قوچ اوریال	۸			
۸۰	۱۳	۴	۵	۴	۳۷۸	Felis caracal	- ماسه زار - تپه های ماسه ای - دشت سر پوشیده	کاراکال	۹			
۰۰	۱۹	۴	V	A	۴۰۰	Sus scrofa	- دشت سر پوشیده	گراز	۱۰			
۸۰	۱۳	۴	۴	۰	۳۷۸	Felis silvestris	- ماسه زار - تپه های ماسه ای - دشت سر پوشیده	گربه وحشی	۱۱			
۰۸	۱۰	۴	۰	۷	۴۰۰	Canis lupus	- اکثر رخساره های واحدهای دشت سر و پلایا	گرگ	۱۲			
۸۴	۱۱	۲	۴	۰	۳۶۰	Equus hemionus onager	- دشت سر پوشیده - تپه های ماسه ای - ماسه زار - فرسایش بادی	گورخر	۱۳			

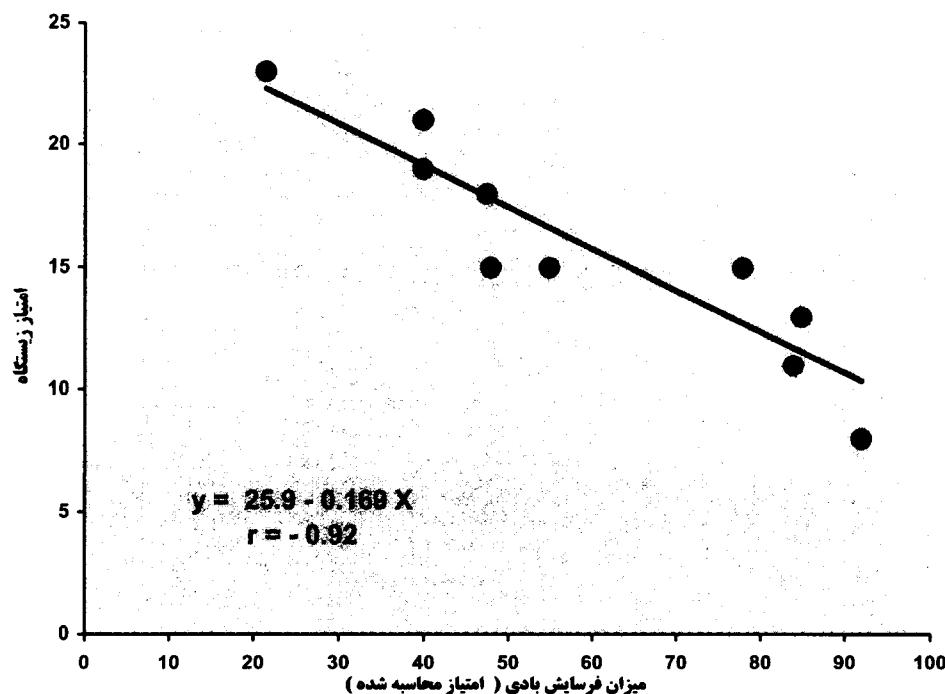

نقشه شماره ۱ - برآورد فرسایش بادی در منطقه سرخس

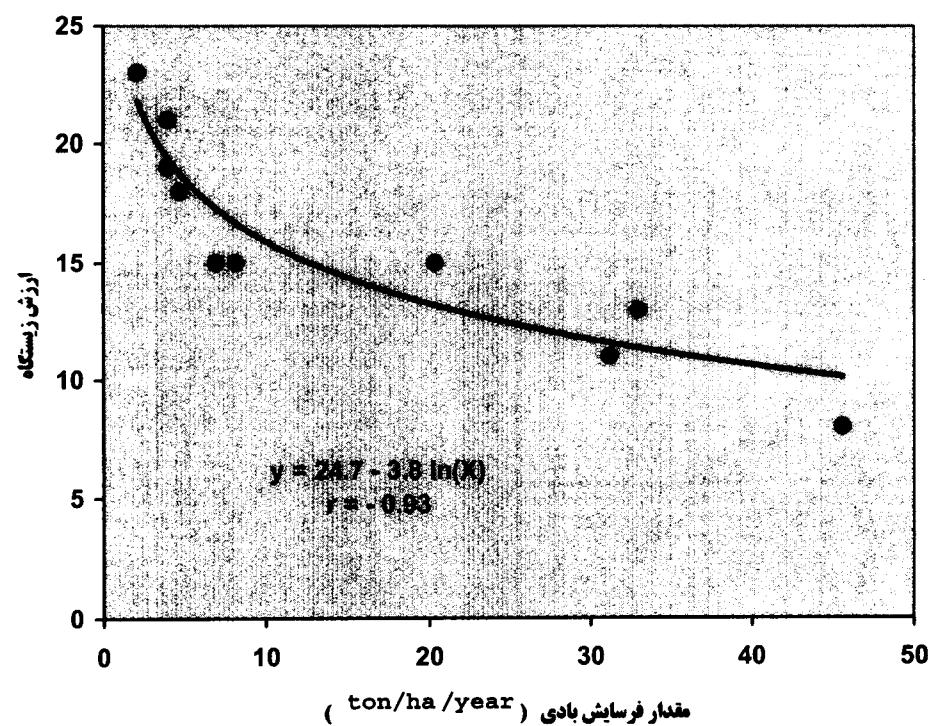

نقشه شماره ۲ - محدوده زیستگاه گونه های جانوری منطقه سرخس

نمودار شماره ۱ - رابطه میزان فرسایش بادی و امتیاز زیستگاه در منطقه سرخس

نمودار شماره ۲ - رابطه مقدار فرسایش بادی و ارزش زیستگاه در منطقه سرخس

طباطبایی ریاست محترم مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام جهاد کشاورزی خراسان، آقای مهندس علی شیر محمدی کارشناس ارشد دفتر ثبت شن اداره کل منابع طبیعی خراسان و آقای مهندس سپهری ریاست اداره حفاظت محیط زیست سرخس به خاطر در اختیار قراردادن اطلاعات پایه منطقه مورد مطالعه کمال تشکر را داریم.

و تخصص ویژه در امر ارزیابی حیات وحش از مزیتها بی می باشند که گروه ارزیاب را قادر می سازد تا به کمک اطلاعات و نقشه های هر منطقه بیابانی، وضعیت کلی زیستگاه های آن را نیز ارزیابی نمایند.

سپاسگزاری

بدینوسیله از همکاری آقای دکتر سید محمد

منابع

- ۱- آذرنیوند، حسین، کریمپور ریحان، مجید، احمدی، احمد. ۱۳۷۸. بررسی ارتباط پوشش گیاهی حاشیه کویر طبس با خصوصیات فیزیکو شیمیایی خاک، مجله منابع طبیعی ایران.
- ۲- احمدی، حسن. ۱۳۷۷. ژئومرفولوژی کاربردی (جلد ۲، بیابان، فرسایش بادی، انتشارات دانشگاه تهران).
- ۳- احمدی، حسن. ۱۳۷۷. معیار شناخت بیابان های ایران، مجله منابع طبیعی ایران.
- ۴- احمدی، حسن، طهماسبی بیرگانی، علی محمد، رفاهی، حسینقلی، اختصاصی، محمدرضا. ۱۳۷۸. بررسی منشأ رسوبات بادی دشت نگار بر دسیر، مجله منابع طبیعی ایران.
- ۵- احمدی، حسن، عباس آبادی، محمدرضا، اونق، مجید، اختصاصی، محمدرضا. ۱۳۸۰. ارزیابی بیابان زایی جهت ارائه یک مدل منطقه ای، مطالعه موردنی: دشت آق قلا، گمیشان در استان گلستان، مجله منابع طبیعی ایران.
- ۶- احمدی، حسن، اختصاصی، محمدرضا، فیض نیا، سادات، قانعی بافقی، محمد جواد. ۱۳۸۱. بررسی روش های کنترل فرسایش بادی برای حفاظت راه آهن، مطالعه موردنی: منطقه بافق، مجله منابع طبیعی ایران.
- ۷- گیتی علیرضا، احمدی، حسن، مشهدی، ناصر، ریاحی، اکبر. ۱۳۸۰. بررسی و مقایسه مرز رخساره های ژئومرفولوژی و اجزای واحدهای اراضی با مرز تیپ های گیاهی، مطالعه موردنی حوزه آبخیز اردنهال کاشان، مجله منابع طبیعی ایران.

An Estimation of Wind Erosion within Desert Habitats of Khorasan (Case Study : Sarakhs Region)

H. Ahmadi¹, N. Khorasani², M. Karami³, S.M. Azarkar⁴

1,2- Professor, Natural Resources Faculty of Tehran University, 3- Associate Professor Natural Resources Faculty of Tehran University, 4- Ph.D. Student of Environmental Sciences, Faculty of Environmental, IAU

Received : 11/5/2003

ABSTRACT

The relationship between wind erosion (an index of desert areas), and the status of animal habitats located in these areas has received little attention and has not been academically attended to so far. The importance of unique and worthwhile animal species in desert areas as well as a description of the scientific relationship between the rate of wind erosion and the circumstances of habitats in desert areas within Khorasan province account for the undertaking of this research work. The region under consideration is situated within Sarakhs city suburbs at the farthest end of northeastern Iran. The research is conducted in two executive parts: The first consist of an estimation of wind erosion based on IRIFR.E.A model, obtained through surveying the region, preparing, geomorphological, pedological and vegetation maps, studying meteorological statistics and developing an isoerodent map. The second part consists of an approximate demarcation of the habitat scope for each animal species in the area conducted on the basis of field observations, authentic reports and data gathered from local inhabitants through filling in questionnaires. The next part of the research is determining the approximate value of each habitat in the region based on three variables of: food, water and safety (human influences). The correlation between the value of each animal habitat and the average rate of wind erosion in that habitat forms the last part of this research work. The results obtained are expressive of the fact that there is a significant and reverse correlation ($r=-0.93$, $R^2=0.87$) between the sediment content due to wind erosion in the desert area in question and the value status of the habitats situated there; to the effect that factors affecting an increased rate of wind erosion affected animal habitats quality in the area, as well as reduce the value of each habitat in proportion to their dimension.

Key word: Estimation of wind erosion. Desert area, Habitat, IRIFR.E.A model, Isoerodent map, Sarakhs